

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1514. usque ad annum 1520

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118464

§. 84. Lutherus Legati minis territus, Augusta affugit

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66414](#)

Sæcul. XVI am usus primum ex Ecclesiæ consensu
A.C. 1518. fuit approbatus. His addebat, quod non
in eo sita sit Christianorum submissio, ut
sine discrimine, quæcunque nova atque
Evangelio incognita Pastores annunciant,
ipſi credant. Laudata vero, inquietabat,
Constitutio pluribus sacri Codicis texti-
bus aduersa videtur, atque ideo illam im-
pugnavi, nec tamen ulteriora molimina
tentabo: demum vero pollicebatur, se
nulos motus concitaturum, dummodo
nec a suis impeteretur adversariis.

Accepit Legatus hoc scriptum, decla-
rans, quod cum eo rem contentionibus
agitare nollet, cum colloquium eo fine,
ut is in officium rediret, amice suisset in-
stitutum, & ad finiendam litem nil magis
expediret, quam errorum revocatio: post-
hæc rursus minis eum terruit, injunxit-
que, haud ultra, ni revocaret, ejus con-
spectum subiret. Demum Staupitum
Augustinianorum Vicarium generalem
adesse jussit, nihilque non egit, ut illum
ad solemnem palinodiam a suo Religioso
extorquendam induceret.

§. LXXXIV.

*Lutherus Legati minis territus, Au-
gusta auffugit.*

Lutherus supplicii, quo Joannes Hussus
& Hieronymus Pragensis Constantiae
sub-

sublati fuerant, haud immemor erat; au- Sæcul. XVI.
 dierat quoque Legato in mandatis datum, A.C. 1518.
 ut eum comprehendendi, Romamque abdu-
 ci juberet; quapropter anxietate plenus
 non salutato hospite die decima septima
 Octobris clam Augusta discessit. Vix se-
 curum attigerat locum, cum Cajetano
 literas daret, quibus moderatis admo-
 dum verbis usus, Legatum nequiter la-
 etabat, hæc fassus; mihi quidem multa
 verba debitæ reverentiae contraria exci-
 derunt, ea tamen disputationis æstui,
 atque adversariorum importunitati impu-
 tanda sunt, hinc veniam precor ob ni-
 miam irreverentiam, qua in meis respon-
 sis Leonis X. personam, ac Pontificiæ
 dignitatis honorem læsi; nunc enim ag-
 nosco, majorem longe moderationem,
 humilitatem ac submissionem a me desi-
 derari, polliceor tamen, me submissius
 acturum, dummodo adversariis meis pa-
 riter silentium imponatur, imo inquiet-
 bat, meas quoque sententias revocabo,
 ac in omnibus salutaria Cardinalis moni-
 ta, necnon Vicarii mei Generalis consi-
 lia sequar, quantum conscientiæ teneri-
 tas patitur; id tamen nunc haud fieri
 potest, cum nondum rationibus allegatis
 convincar. Denique Legatum exorabat,
 ut hac super re Sanctitati suæ perscribe-
 ret, cuius judicio sese subjicere paratus
 esset, cunctaque in sacræ Sedis, atque

A a 5 indul-

Sæcul. XVI. indulgentiarum præjudicium prolata pub.
A.C. 1518. lice revocare vellet.

§. LXXXV.

Lutheri appellatio a Papa male informato ad melius informandum.

Hanc Epistolam Lutherus pridie ante suam a civitate Augustana fugam perscripsit, nimirum die decima sexta Octobris; eodem tamen tempore præsente Notario literas affixit, in quibus a Papa male edocto, necnon a potestate Legato demandata, & a sua citatione, atque a judicij actis hucusque contra se instructis vel instruendis ad Papam melius edocendum provocavit (*). Hanc ob rem securitatis literas postulavit, obtestatus, se suo tempore ac loco appellationi suæ firmiter inhæsurum. Ceterum Lutherus in provocationis suæ instrumento hæc declarabat, ego Romam a Papa vocatus venire, ac comparere adversa corporis valetudine, & paupertate, ob quam tanti itineris sumptus sustinere haud possem, præpeditus fui; aliunde vero meæ securitati haud satis cawtum

(*) Nempe hoc cunctis Schismaticis, atque Hæreticis soleinne est judicem legitimum, ejusque judicium declinandi medium, non sine irreparabili totius Ecclesiæ damno.